

این مطلب صرفاً یک طنز است؛ لطفاً به مغزهای خود برای فکت‌سازی فشار نیاورید

یادداشت

خبرنگاران، هم عاشق می‌شوند

هر سال ۱۷ مرداد ماه، ما خبرنگاران چند دقیقه‌ای کار را کنار می‌گذاریم تا به خودمان تبریک بگوییم؛ البته اگر در همین چند دقیقه، خبر فوری نیاید و تلفن روابط عمومی یکی از وزارتخانه‌ها زنگ نزنند.

امیرافشار فتوحی
دبیر تحریریه روزنامه صبا

البته مهم نیست، ما هم مثل عادت همیشگی آنها می‌گوییم: «الان موقعش نیست، بعداً تماس بگیریم.» روز خبرنگار، روز آدم‌هایی است که بلدند سؤال‌های سخت بپرسند، اگرچه جواب‌های سر بالا بگیرند. جواب‌هایی که معمولاً شبیه حقوق آخر ماه ماست؛ همیشه در راه، ولی هرگز سر وقت!

خبرنگاری در ایران، یک جور «ورزش حرفه‌ای» است. هر روز باید در پیست مانور بدهی و از میان موانع عبور کنی. موانع امروزت ممکن است «خط قرمز» فلان نهاد، سازمان یا وزارتخانه باشد. موانع فردایت، «لیست محدود» روابط عمومی برای مراسم و نشستی مهم؛ لیستی که بیشتر به فهرست مهمانان عروسی شبیه است تا فهرست خبرنگاران!

خبرنگار فرهنگی، آن هم در حوزه سینما، تلویزیون و تئاتر، بلد است با موبایل گزارش تصویری بسازد، وسط خیابان لپ‌تاپ را به پاوربانک وصل کند و در نشست مطبوعاتی، طوری نگاه کند که بازیگر یا کارگردان بفهمد: «لطفاً جواب تیتروخور بده، نه جمله آماده بروشور تبلیغاتی.»

ما داستان آدم‌های دیگر را روایت می‌کنیم، اما قصه خودمان معمولاً فقط در ته قلیمان ثبت می‌شود؛ قصه پشت در ماندن برای ورود به سالن اکران فیلمی که قرار است فردا نقدش را بنویسیم. قصه شنیدن وعده‌های بعضی سازمان‌ها که هر سال در روز خبرنگار یادشان می‌آید ما «یاران رسانه‌ای» هستیم، ولی سر تقسیم بودجه یادشان می‌رود ما هم بخشی از فرهنگیم!

خبرنگاری یک شغل تمام وقت نیست، بلکه «همه وقت» است. خبری که نیمه‌شب منتشر شود، منتظر صبح نمی‌ماند و ما هم باید منتظر خواب بمانیم. برای همین است که بعضی از ما یاد گرفته‌ایم جای را با چشم‌های نیمه‌باز بنویسیم و تایپ کنیم، بی آن‌که کلمه‌ها اشتباه در بیاید... مگر در خبرهای بعضی سازمان‌هایی که قرار بوده دانشگاهی برای جامعه باشند و گاهی اصل ماجرا خودش اشتباه است. در ایران، خبرنگار بودن یعنی راه رفتن روی طناب، بدون تور نجات. یک روز به خاطر تیتروخورانه‌ات تحسین می‌شوی، فردایش بابت همان تیترو، باید توضیح بدهی.

گاهی ممکن است (شما بخوانید حتماً) منتقد یک حرکت فرهنگی، یک فیلم یا یک تئاتر باشید و بعد بفهمید همان هفته جشن تقدیر برای همان کار گرفته‌اند و تو را دعوت نکردند. چرا؟ چون «فضا باید دوستانه بماند.»

و برعکس، مثلاً همراه جامعه از یک فیلم خوش آمد، اما برای پایین کشاندن آن فیلم، کمیسیون فرهنگی که هیچ، صحن علنی مجلس را هم کم نمی‌بیند، وارد میدان می‌شود که «چه نشسته‌اید! آمار طلاق بالا رفته، بچه‌های این مملکت به بیراهه کشیده شدند» و هزار بهانه بنی اسرائیلی دیگر.

گاه فکر می‌کنم (شما بخوانید حتماً) این عزیزانی که سه شیفت مشغول خدمت به ملت هستند تا خرج فرزند مهاجرت زده‌شان را در بیاورند، کی فرصت کرده‌اند فیلمی ببینند و همزمان با آنالیز فیلم و ربطش با آمارهای مورد نظر، به نتایج خارق‌العاده افزایش طلاق و... برسند؟! وال‌البته خبرنگاری، شغل کسانی است که همیشه دو جیب دارند: یک جیب برای کارت خبرنگاری و جیب دیگر برای کاغذ یادداشت‌هایی که هیچ وقت در خبرها نیامدند؛ یادداشت‌هایی پر از جزئیات بامزه، عجیب یا تلخی که به هزار و فقط یک دلیل «فعلاً موقع انتشارشان نیست.»

مثل همین مطلب درباره «خدمتگزاران مجلسی» و یک فیلم سینمایی که باور بفرمایید، در این دنوشته خصوصی و شخصی خودم فقط آورده شده و نمی‌دانم چطور شما دارید آن را می‌خوانید! البته گاهی این «فعلاً»ها سال‌ها طول می‌کشد تا تاریخ خودش به صدا درآید که: «ای ملت! مشکل با فیلم نبوده، بلکه موضوع اصلی، مخالف جریان آب شنا کردن است.» مردم را چه به خوش آمدن؟!!

به هر حال، امروز روز ماست؛ روز آدم‌هایی که بیشتر از همه از مشکلات می‌نویسند، اما کمتر کسی از مشکلاتشان می‌نویسد. ما همیشه بین دو تیترو زندگی می‌کنیم: «همه چیز خوب است» و «همه چیز باید بهتر شود.»

همه این‌ها را گفتم تا به بهانه روز خبرنگار، یک‌بار برای خودمان تیترو بزنیم: «خبرنگاران، هم عاشق می‌شوند» روز خبرنگار مبارک، هم به آن‌ها که با دوربین، با قلم، با موبایل یا حتی با یک توییت کوتاه روایت می‌کنند و هم به آن‌هایی که یاد گرفته‌اند با لیخند بگویند: «ما خودمان خبرساز نیستیم... فقط خبر را زنده نگه می‌داریم.»

اکبر عبدی در بیمارستان بستری شد

به گفته مسعود ده‌نمکی، کارگردان سینما، حال اکبر عبدی، بازیگر پیشکسوت، که به دلیل عارضه‌های جسمانی

صباخبر

به بیمارستان منتقل شده بود، مساعد است. ده‌نمکی در گفت‌وگو با خبرنگار سینمایی صبا توضیح داد: «مشکلی برای ایشان به وجود آمد ولی خدا را شکر چون سریع به بیمارستان منتقل شدند، خطر رفع شد و اکنون حالشان بهتر است و تا دو تا سه روز آینده از بیمارستان مرخص خواهند شد.» این کارگردان همچنین با اشاره به سابقه همکاری و دوستی طولانی خود با عبدی، ابراز امیدواری کرد که این هنرمند محبوب به‌زودی به فعالیت‌های هنری بازگردد و بار دیگر شاهد حضور پرانرژی او در عرصه بازیگری باشیم.

«رویا شهر» ۲۰ میلیاردی شد

با گذشت سه ماه از اکران انیمیشن «رویا شهر» به کارگردانی محسن عنایتی و تهیه‌کنندگی مصطفی حسن آبادی، این اثر با جذب بیش از ۳۱۵ هزار مخاطب، به فروش ۲۰ میلیارد تومانی رسید.

صباخبر

«رویا شهر» که ۳ اردیبهشت با شعار «شهر رویاهات رو بساز» اکران شد، پرفروش‌ترین فیلم کودک سه ماه اخیر است و قصه نوجوانی را روایت می‌کند که همراه دوستانش در مسیر رسیدن به شهر رویایی خود، واقعیت‌های تازه‌ای کشف می‌کند. مدیریت دوبلاژ بر عهده امیر هوشنگ زند بوده و صداپیشگانی چون زنده‌یاد منوچهر والی‌زاده و میرطاهر مظلومی در آن حضور دارند. این محصول مشترک مرکز انیمیشن سوریه و چند نهاد فرهنگی، توسط موسسه بهمن سبز پخش می‌شود.

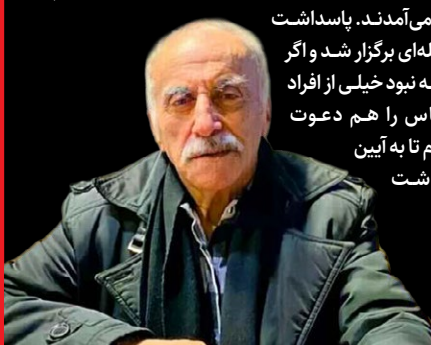
گفت‌وگو با عزت‌الله رضانی فر، بازیگر پیشکسوت سینما:

«گاو»، من را راهی بیمارستان کرد

این اتفاق بیفتد.

رضانی فر همچنین در این باره که شاخص‌ترین کار سینمایی که تاکنون دیده، اظهار داشت: از آنجا که مشغول کار هستم، کمتر فرصت می‌کنم فیلم ببینم. مدتی است که به صورت کامل فیلمی را ندیده‌ام که بتوانم نظر بدهم. آنچه می‌بینم به صورت آنونس و سینمایی و میزان فروش فیلم هاست. اما این که بنشینم فیلمی را کامل ببینم، فرصتش را نداشتم.

او گفت: شنیده‌ام «پیر پسر» فیلم خوبی است اما خودم آن را ندیده‌ام. یا این که فیلم «زن و بچه» را هم گفته‌اند فیلم خوبی است. رضانی فر همچنین با گلایه‌ای در خصوص آیین پاسداشتی که جندی پیش برای او گرفته بودند، گفت: بچه‌های زیادی بودند که اگر فرصت نداشتم آنها را دعوت کنم و اگر دعوت می‌کردم صد درصد می‌آمدند. پاسداشت من عجله‌ای برگزار شد و اگر این گونه نبود خیلی از افراد سرشناس را هم دعوت می‌کردم تا به آیین پاسداشت

ایرنا

عزت‌الله رضانی فر بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون از فیلم سینمایی «گاو» به عنوان شاخص‌ترین کار سینمایی خود عنوان کرد و گفت: در این کار، اتفاق‌های زیادی برای من افتاد. پایم شکافته و راهی بیمارستان شدم.

عزت‌الله رضانی فر گفت: در شروع کار سینما که قبل از آن تئاتر و تلویزیون هم کار می‌کردم، فیلم سینمایی «گاو» یکی از خاطره‌انگیزترین کارهایم بود که با آن به سینما معرفی شدم. در این فیلم خیلی مسائل برای شخص خود من اتفاق افتاد. برای نمونه جایی که درون حوض می‌افتادم پایم شکافته شد و خونریزی کرد و کارم به بیمارستان کشیده شد. از طرفی هم حق و حقوقم را با وجود زحمت‌هایی که کشیدم، آنگونه که باید و شاید ندادند. قرار بود وقتی تهیه‌کننده فیلم به سرمایه خودش برسد بقیه مال ما می‌شود و در سال ۱۳۸۰ این را اعلام کردند ولی تاکنون این موضوع اتفاق نیفتاده است.

او که در سال‌های اخیر در آثار سینمایی «شه‌سوار» و «لامینور» بازی کرده، افزود: من از طریق فیلم سینمایی «گاو» به سینما معرفی شدم و کار حرفه‌ای را در سینما شروع کردم. اکنون اوضاع و احوال سینما به خاطر این که مقداری سرمایه‌گذاران نگران سرمایه خود هستند که آیا پیش بیایند، کار نکنند یا خیر، خوب نیست. آنها که کار کرده‌اند، باید کار خود را برای اکران آماده کنند. اما آنهايي که می‌خواهند شروع کنند، انتظار می‌کشند که اوضاع و احوال بهتر شود. خدا کند بهتر شود و این صنعت دوباره جان بگیرد و بچه‌ها سر کار بروند و امیدوارم

نیکول کیدمن «اسکارپتا»ی سریال جنایتکارانه

با پایان فیلمبرداری «اسکارپتا» در مارس ۲۰۲۵، هنوز زمان رسمی پخش این درام جنایی دلهره‌آور مشخص نشده است. نیکول کیدمن نقش کای اسکارپتا، پاتولوژیست باهوش و جذاب را ایفا می‌کند که با استفاده از فناوری‌های پیشرفته، به حل پرونده‌های جنایی مختلف می‌پردازد. سریال اقتباسی از رمان‌های محبوب پاتریشیا کارنول است و انتظار می‌رود

صباخبر

به‌زودی در شبکه‌های اینترنت منتشر شود. جیمی لی کرتیس در نقش دوروتی، خواهر بزرگ‌تر کای و نقش دوم سریال حضور دارد؛ جالب اینکه خود او اولین بار پیشنهاد ساخت این سریال را مطرح کرده است. تولید این پروژه توسط شرکت‌های فیلمسازی بلوم هاوس و کمپانی لی کرتیس انجام می‌شود. فیلمبرداری در شهر نشویل انجام شده و کیدمن علاوه بر بازیگری، به عنوان تهیه‌کننده نیز همکاری دارد. این سریال اولین اقتباس موفق تصویری از داستان‌های اسکارپتا است؛ تلاش‌های گذشته با بازی دمی مور و آنجلینا جولی نتیجه‌ای نداشت. حالا همه چشم به پخش پاییز ۲۰۲۵ دوخته‌اند.

شاهد کاپور در «جعلی ۲»

با آماده شدن فیلمنامه فصل دوم «جعلی»، فیلمبرداری آن قرار است اوایل دسامبر در لوکیشن‌های شهر بمبئی آغاز شود. شاهد کاپور که در فصل اول نقش سانی، جوانی با استعداد و خلافکار را بازی می‌کرد، بار دیگر در این نقش بازی می‌کند. سانی با چاپ اسکناس‌های تقلبی تلاش می‌کند موقعیت اجتماعی خود را ارتقا دهد.

صباخبر

در حال مذاکره با یکی از ستارگان بزرگ سینمای هند برای ایفای نقش منفی داستان هستند. فصل دوم که هشت قسمت دارد، توسط تیم خلاق فصل اول یعنی راج و دی‌کی با همکاری سومان کاپور نوشته شده و توسط شبکه‌های اینترنتی تهیه می‌شود. انتظار می‌رود این فصل تابستان آینده برای پخش استریم آماده شود. فصل اول «جعلی» که فوریه ۲۰۲۳ پخش شد، با استقبال بسیار خوب منتقدان و بینندگان مواجه شد و به اثری درخشان شبیه کارهای برادران کوفتن تشبیه شد. شاهد کاپور این تجربه را نقطه عطفی در کارنامه هنری خود می‌داند.